

„Programska oprema“ iz razreda 9 le „zlasti“ uporablja za pridobivanje in obdelavo poslovnih podatkov. Zato so lahko predmet iste prijavljene znamke tudi druge vrste programske opreme. Poleg tega programsko opremo tožeče stranke uporabljajo inženirji in druge osebe ki nimajo znanj s področja posebne poslovno-ekonomske terminologije. Zato je presoja Splošnega sodišča temeljila na napačnih dejstvih.

Poleg tega je Splošno sodišče, ponovno na napačni dejanski podlagi, presodilo, da ima besedni element „ROI“, čeprav ima različne pomene v različnih jezikih, v povezavi z besedo „ANALYZER“ zgolj pomen „Return On Investment“. Ugotovitev Splošnega sodišča je napačna, saj je sklepalo, da bi zadevna javnost prijavljeno znamko razumela kot opis „Instrumenti za analizo donosnosti investicij“.

Dalje, Splošno sodišče je zadevno blago in storitve napačno presodilo, v delu v katerem gre za obstoj ovir za varstvo v zvezi s strojno opremo. Po uspešni delitvi znamk je namreč registracija znamk za to blago in storitve iz razredov 35 in 42 že postala pravnomočna.

Nazadnje tožeča stranka graja stališče, da se argument prejšnje uspešne registracije v EU, konkretnije, kot znamke Skupnosti, zavrne zato ker se nacionalne znamke ne upoštevajo. Tudi ta ugotovitev izhaja iz napačnih dejstev.

Tožba, vložena 17. novembra 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-542/10)

(2011/C 30/41)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Ł. Habiak in S. La Pergola, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— Naj se ugotovi, da je Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov, ki so potrebni za zagotovitev celotnega prenosa Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES⁽¹⁾, ali v vsakem primeru o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena te direktive;

— Republiki Poljski naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/64 se je iztekel 1. novembra 2009.

⁽¹⁾ UL L 319, str. 1.

Pritožba, ki jo je Hans-Peter Wilfer vložil 23. novembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 8. septembra 2010 v zadevi T-458/08, Wilfer proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Hans-Peter Wilfer (zastopnik: W. Prinz, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Pritožnik predlaga:

1. sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 8. septembra 2010 v zadevi T-458/08 naj se v celoti razveljavi;
2. drugi stranki v pritožbenem postopku naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča, s katero je to zavrnilo tožbo pritožnika za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 25. julija 2008 o zavrnitvi zahteve za registracijo figurativne znamke, ki upodablja glavo kitare v srebrni, sivi in rjavi barvi.

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo dokumentov, ki so bili s tožbo prvič predloženi. Pritožnik meni, da bi jih moralo upoštevati, ker gre le za dopolnitve že navedenega.

Splošno sodišče naj bi kršilo člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94, ker naj ne bi upoštevalo, da je pri tridimenzionalnih znamkah, ki imajo obliko proizvoda, treba razlikovati med množičnimi proizvodi in posebnimi proizvodi. Za posebne proizvode naj bi bilo značilno, da imajo po splošnem mnenju upoštevne javnosti določene dele, katerih namen je ravno, da kažejo na izvor proizvoda. Zato naj za prikaz razlikovalnega učinka ne bi veljale nobene posebne zahteve. V skladu s tem naj bi pri takih delih proizvodov zadostoval že minimalni razlikovalni učinek. Poleg tega se pri vprašanju razlikovalnega učinka ni upoštevalo, da upoštevna javnost (profesionalni in amaterski glasbeniki) pozna splošno prakso, da je za glasbila s strunami, vključno z violinami, kot je Stradivari, značilna posebna oblika glave. Splošno sodišče naj prav tako ne bi upoštevalo, da pri figurativni znamki, ki upodablja le del proizvoda, ki običajno označuje proizvod, kot je glava kitare, zadostuje že minimalen razlikovalni učinek.

Splošno sodišče naj bi kršilo načelo ugotavljanja dejanskega stanja po uradni dolžnosti iz člena 74(1) Uredbe (ES) 40/94 s tem, da pri vprašanju, koliko glava kitare kaže na njen izvor, ni upoštevalo razmerja med pravilom in izjemo.

Splošno sodišče naj bi kršilo tudi načelo enakega obravnavanja, ker naj ne bi upoštevalo, da obstajajo še druge znamke Skupnosti in nacionalne znamke, ki prav tako upodabljajo le glavo kitare.

Pritožba, ki jo je Švicarska konfederacija vložila 23. novembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi Švicarska konfederacija proti Evropski komisiji, drugi stranki v postopku: Zvezna republika Nemčija in Landkreis Waldshut, T-319/05

(Zadeva C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Švicarska konfederacija (zastopnik: S. Hirsbrunner, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Landkreis Waldshut

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga:

- sodba Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-319/05 naj se v skladu s členom 61 Statuta Sodišča razveljavi;
- če Sodišče meni, da stanje postopka to dovoljuje, naj se Odločba Evropske komisije 2004/12/ES z dne 5. decembra 2003 razglasi za nično in Evropski komisiji naj se v skladu s členom 122, prvi odstavek, Poslovnika Sodišča naloži plačilo stroškov celotnega postopka, vključno s stroški postopka na prvi stopnji;
- če Sodišče meni, da stanje postopka tega ne dovoljuje, naj se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da bo odločilo v skladu z njegovo pravno presojo, odločitev o stroških pritožbenega postopka pa naj se pridrži za Splošno sodišče.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-319/05 (v nadaljevanju: izpodbijana sodba). Z izpodbijano sodbo je bila zavrnjena tožba pritožnice zoper Odločbo Komisije 2004/12/ES z dne 5. decembra 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) o 213. izvedbeni uredbi nemške ureditve na področju zračnega prometa, s katero so bili določeni postopki za instrumentne pristanke na letališču Zürich in vzlete z njega, z dne 15. januarja 2003 (v nadaljevanju: 213. izvedbena uredba) v različici, ki izhaja iz prve uredbe o spremembi 213. izvedbene uredbe z dne 1. aprila 2003 (v nadaljevanju: sporni nemški ukrepi).